

Men de Forventninger, Weierstrass knyttede til sin Elev, var endnu ikke tilfredsstillende, og det ansporede hende til ny overordentlige Anstrængelser. Først da hun havde fuldstændt sin nedenfor nævnte Afhandling om Lysets Forplantning, naaede hun endelig den eftertragtede Anerkendelse af Weierstrass: at han ikke havde taget fejl af hendes Begavelse.

Paa dette Tidspunkt var der foregaaet store Forandringer i Sonja Kovalevskys private Liv. Ægtefællerne Kovalevskys Forhold, der længe kun havde været et Par gode Kammeraters, var tilsidst blevet af en anden Art. I Efteraaret 1879 blev deres første og eneste Barn født. Vandrelivet skulde vel nu være ombyttet med et fælles Hjem i Moskov, hvor Vladimir Kovalevsky, der selv var en anset Videnskabsmand var bleven udnævnt til Professor i Palæontologi — dersom han ikke pludselig var død 1883.

Hans Hustrus store Fædrearv var bleven anbragt i Foretagender, der havde ført til, at den hurtig var smeltet hen; saaledes var f. Ex. Bladet *Novoje Vremja* for en Del grundet med hendes Penge. Den unge Enke stod nu uden Formue og maatte skaffe sig et Levebrød for sig og sin Datter.

Hun søgte først Arbejde i St. Petersborg. Der tilbød man hende, den allerede evropæisk bekjendte Mathematiker, en Plads som Regnelærerinde i — en Femteklasse i en Pigeskole; thi paa et højere Stadium ansaas en Kvinde ikke for kompetent til at forestaa Undervisningen! Hun prøvede at faa Ansættelse ved Universitetet i Helsingfors, og der var der levende Sympati for Sagen, men den strandede alligevel paa nationale Betænkeligheder. Paa den Tid var Professor Mittag-Leffler endnu ved Helsingfors' Universitet og fik *der* af nogle russiske Damer at vide, at deres begavede Landsmandinde ønskede en eller anden Ansættelse ved et Universitet. Ved hans Mellemkomst kom Sonja Kovalevsky allerede i Efteraaret 1883 til Stockholm; sin lille Pige havde hun efterladt hos nogle russiske

---

Skrifter udmærker sig, Opsatsen „Über die Reduction einer bestimmten Klasse Abel'scher Integrale 3ten Ranges auf elliptische Integrale (1884), samt „Om Lysets Forplantning i et krystallisk Medium“, hvor hun leverede en fuldstændig Løsning af en Opgave, som flere store Mathematikere havde beskæftiget sig med. Under Tilslutning til Laplaces Hypothese har hun ligeledes søgt at bestemme Formen af Saturns Ring.